

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 14 augustus 2018 met nummer RvVb/S/1718/1167
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0423/S

Verzoekende partij	de heer Guy MANGELSCHOTS
	vertegenwoordigd door advocaat Kurt DEFERM met woonplaatskeuze op het kantoor te 3900 Overpelt, Dorpsstraat 124
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 maart 2018 de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 8 februari 2018.

De verzoekende partij vordert vervolgens met een aangetekende brief van 5 april 2018 de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 8 februari 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt van 25 september 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een omheining op een perceel gelegen te 3900 Overpelt, Tielenstraat 36, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 127D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 3 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partij op 9 mei 2018 op het fonds van de Bestuursrechtscolleges slechts 18 euro heeft gestort en zij bijgevolg heeft verzuimd om binnen de termijn het verschuldigde rolrecht te betalen.

Daarnaast heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing bij hoogdringendheid verantwoorden en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.1

Artikel 56, §1, 2° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59/1, §2, tweede lid Procedurebesluit hebben de verzoekende partijen de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dienen de verzoekende partijen aan te tonen dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dienen zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in hun verzoekschrift hebben gegeven.

Artikel 21, §5 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepaalt dat als het verschuldigde rolrecht niet tijdig is gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard.

1.2

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

BETALING ROLRECHT

Op 9 mei 2018 werd op het fonds voor de dienst van de Bestuurdersrechtscolleges door Servilex Advocaten BVBA 18,00 EUR gestort met als mededeling 1718-RvVV-0423-S.

Dat verzoekende partij thans wordt verweten verzuimd te hebben om binnen een termijn van 15 dagen het verschuldigde rolrecht te storten.

Dat het duidelijk mag zijn dat de storting van 18,00 EUR een materiële vergissing betreft, en verzoeker uiteraard nog steeds bereid kan gevonden worden om het resterende saldo van 82,00 EUR bijkomend te storten.

REDENEN VAN HOOGDRINGENDHEID

In casu betreft het de plaatsing van een draadafsluiting op een kunstmatig verhoogd maaiveld dat niet werd vergund.

De plaatsing van de draadafsluiting is maar mogelijk nadat het maaiveld van het onroerend goed, toebehorend aan de heer Soogen, teruggebracht wordt naar het oorspronkelijk maaiveld, voorwerp uitmaakt van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 23 juli 2013.

Dat intussen de heer Soogen een begin van uitvoering heeft gemaakt door het plaatsen van betonnen panelen, hetgeen aantoont dat het verzoek van verzoeker wel degelijk hoogdringend is.

Dat overigens door de heer Soogen, na verhoor door de bestendige deputatie van de provincie Limburg d.d. 19 december 2017, een plan (hoogteplan) nog werd overgemaakt

aan de Bestendige Deputatie van de provincie Limburg d.d. 2 januari 2018, opgesteld door een erkend landmeter-expert, plan dat evenwel nooit ter kennisname werd overgemaakt aan verzoeker en zelfs niet gehecht werd aan het besluit zoals meegedeeld door de Bestendige Deputatie van de provincie Limburg, zodat dit hoogteplan ook geenszins voorwerp heeft uitgemaakt van een contradictoir debat, hetgeen op zich ook reeds hoogdringend is.

...”

2.1

Onverminderd het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, is de Raad van oordeel dat de door de verzoekende partij ingeroepen redenen niet aanvaard kunnen worden als overmacht of onoverwinnelijke dwaling. Overmacht kan slechts voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van degene die zich erop beroept en die door deze kon worden voorzien noch vermeden, en die niet het gevolg is van nalatigheid of gebrek aan voorzorg van zijnentwege. Een zogenaamde ‘materiële vergissing’ kan derhalve niet, minstens niet zonder meer, gelijkgesteld worden met ‘overmacht’.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verantwoordingsnota uitdrukkelijk bevestigt dat de betaling van 18,00 euro een materiële vergissing is en zij steeds bereid is om het resterende bedrag van 82,00 euro te volstorten. De verzoekende partij voert bijgevolg geen redenen aan van overmacht of onoverwinnelijke dwaling die de niet (volledige) betaling van het rolrecht kunnen verschonen. Dat de verzoekende partij alsnog bereid zou zijn om het nog verschuldigde bedrag te volstorten doet daar geen afbreuk aan. De vervalltermijn om het rolrecht te betalen is reeds verstreken.

2.2

De Raad moet bijkomend vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven. Zij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar een schorsing verantwoordt, maar verwijst daarbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

De vordering tot schorsing is bijgevolg klaarblijkelijk niet ontvankelijk.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 14 augustus 2018 door:

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER